

AVIZ

referitor la proiectul de Lege privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a regulamentului (UE) nr.236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

Analizând proiectul de **Lege privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a regulamentului (UE) nr.236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.172 din 14.11.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare a dispozițiilor referitoare la tranzacțiile în legătură cu datoria suverană și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane, prevăzute în Regulamentul (UE) nr.236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit.

Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, potrivit art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere al dreptului european, proiectul intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene subsumate **Politicii economice și monetare**, dar prezintă tangențe și cu politica privind **libera circulație a capitalurilor**.

La nivelul dreptului european derivat, prezintă incidență dispozițiile **Regulamentului (UE) nr.236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit**, care asigură buna funcționare a pieței interne și îmbunătățește condițiile acestei funcționări, în special în ceea ce privește piețele financiare; de asemenea, asigură o protecție ridicată consumatorilor și investitorilor, prin stabilirea unui cadru normativ comun referitor la cerințele și competențele legate de vânzarea în lipsă și swapuri pe riscul de credit, și garantează o mai bună coordonare între statele membre în situațiile excepționale în care trebuie luate măsuri.

Din analiza proiectului în raport cu dispozițiile Regulamentului, a rezultă că prin **măsurile de ordin instituțional propuse**, respectiv *desemnarea Băncii Naționale a României ca autoritate națională responsabilă cu implementarea dispozițiilor regulamentului privind tranzacțiile referitoare la datoria suverană emisă de statul român și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane* contribuie, alături de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr.236/2012. În același timp, BNR este și autoritatea desemnată pentru coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe și autoritățile competente ale altor state.

De asemenea, sunt relevante și dispozițiile din proiect prin care se stabilesc atribuțiile BNR, care are toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcției ei, obligația de a coopera cu celelalte autorități competente atunci când este necesar sau util, precum și cooperarea în cazul unei cereri de inspecție sau de investigație la fața locului în aplicarea art.33, 35 și respectiv art.37 din Regulament.

Totodată, proiectul este în consonanță cu **art.41** din Regulament potrivit căruia „statele membre stabilesc regimul sancțiunilor și măsurilor administrative care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora”, obligație care, potrivit prezentului demers normativ, cade în sarcina BNR în ceea ce privește tranzacțiile în

legătură cu datoria suverană și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane.

Față de cele de mai sus, proiectul conduce la crearea la nivelul legislației naționale de profil a premiselor necesare menite să permită **aplicarea directă și obligatorie** a prevederilor Regulamentului (UE) nr.236/2012, prin care se completează cadrul legislativ în domeniul instrumentelor de politică economică, și contribuie la îndeplinirea obligațiilor României ca stat membru al Uniunii Europene.

3. La **art.1**, potrivit normelor de tehnică legislativă, prima ipoteză juridică trebuie să fie marcată cu cifra „1”, redată între paranteze. Observația este valabilă și pentru **art.13**.

La **alin.(1)**, pentru un spor de rigoare în redactare, propunem ca termenul „cuprinse” din formularea „*cuprinse* în Regulamentul (UE) nr.236/2012” să fie înlocuit cu „**prevăzute**”.

4. La **art.4 alin.(1)**, pentru menținerea unității în redactare, dar și pentru corelare cu prevederile art.2 alin.(1), partea introductivă, propunem ca expresia „autoritate competentă” să fie înlocuită cu sintagma „autoritate **națională** competentă”.

5. La **art.6 lit.a)**, apreciem că **teza a doua** a normei nu îndeplinește condiția previzibilității, întrucât din formularea prea generală nu rezultă unde anume ar fi „prevăzute” respectivele restricții sau condiții. Este necesară, de aceea, completarea corespunzătoare a textului.

În plus, pentru corelare cu dispozițiile art.2 alin.(1) lit.a), expresia „în legătură cu datoria suverană” trebuie înlocuită cu sintagma „în legătură cu datoria suverană emisă de statul român”.

La **lit.d)**, referirea generică la „încălcarea în orice alt mod” a dispozițiilor avute în vedere de text nu este suficient de precisă, astfel încât textul nu îndeplinește condiția clarității reglementării. Din redactarea propusă ar rezulta că se are în vedere instituirea competenței Băncii Naționale a României de a aplica sancțiuni pentru încălcarea **tuturor** dispozițiilor Regulamentului (UE) nr.236/2012. O astfel de soluție legislativă nu poate fi însă acceptată, având în vedere că, potrivit art.2 alin.(1) lit.a) din proiect, Banca Națională a României este desemnată autoritate națională competentă responsabilă cu urmărirea aplicării prevederilor Regulamentului (UE) nr.236/2012, **numai** în ceea ce privește tranzacțiile în legătură cu datoria suverană emisă de statul român și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane. Astfel, potrivit Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr.6/2012, CNVM este autoritatea competentă

responsabilă pentru supravegherea aplicării prevederilor Regulamentului (UE) nr.236/2012 în cazul acțiunilor admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare din România. În această calitate, CNVM aplică sancțiuni și măsuri administrative în cazul nerespectării obligațiilor prevăzute de normele din Regulamentul (UE) nr.236/2012 la care se face referire în mod expres în cuprinsul art.4 din Regulamentul CNVM nr.6/2012.

Având în vedere aceste aspecte, pentru evitarea oricăror dificultăți în aplicare, precum și pentru rigoarea reglementării, este necesară reanalizarea și reformularea corespunzătoare a normei din cuprinsul **art.6 lit.d)** din proiect.

6. La art.7 alin.(1) lit.c), propunem revederea cuantumului amenzii prevăzute, din perspectiva diferenței prea mari între minim, respectiv „1.000 lei” și maximul amenzii „2.500.000 lei”.

7. La art.8, pentru asigurarea unei reglementări complete și corecte, este necesar să se precizeze în mod expres care este mecanismul aplicabil pentru a se stabili care este „sancțiunea cea mai mare”. Astfel, s-ar putea prevedea că se stabilește câte o sancțiune pentru fiecare dintre fapte, urmând să se aplice cea mai **greă** dintre ele. Menționăm că referirea la „sancțiunea cea mai mare” nu este corectă, întrucât nu acoperă situația în care sunt săvârșite două fapte pentru care se aplică o sancțiune constând în avertismentul scris, prevăzută de art.7 alin.(1) lit.a) și, respectiv, o sancțiune constând în amendă, prevăzută de art.7 alin.(1) lit.b) sau c).

În plus, în **art.8** trebuie să se prevadă în mod expres criterii suficiente de precise potrivit cărora să poată fi identificate cazurile în care se poate aplica majorarea de 50%. Precizăm că simpla referire la aplicarea acestei majorări „după caz” nu este suficientă, textul fiind lipsit de caracterul previzibil necesar unei norme juridice.

8. Precizăm că, pentru o mai bună sistematizare a prevederilor proiectului, norma din cuprinsul **art.9**, care are ca obiect incriminarea unor fapte, trebuie prevăzută în finalul Capitolului II, după art.11. Avem în vedere că art.10 și 11 se leagă tematic de dispozițiile art.6 și 7. Pe cale de consecință, normele trebuie renumerotate.

9. La art.11 alin.(2), pentru rigoarea reglementării, textul trebuie să prevadă în mod expres la care dintre Secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi atacată hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

La **alin.(4)**, pentru corectitudinea reglementării, ținând seama și de dispozițiile art.8 din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, expresia „pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile” trebuie înlocuită cu sintagma „pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive”.

În plus, tot la **alin.(4)**, semnalăm că din trimiterea la dispozițiile alin.(3), precum și din lipsa unei prevederi exprese referitoare la vreo cale de atac ar putea rezulta că s-a avut în vedere ca hotărârea pronunțată de instanța de judecată să fie definitivă. Precizăm că o soluție similară este prevăzută și de art.7 alin.(7) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.514/2002, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește actele CNVM. În acest caz, pentru rigoarea reglementării, alin.(3) al art.11 din proiect trebuie să prevadă în mod expres că hotărârea pronunțată este definitivă. Propunem, de aceea, reanalizarea **art.11 alin.(3) și (4)** sub aceste aspecte.

10. Precizăm că **art.12** nu este necesar și trebuie eliminat, întrucât reia, într-o formulare incorectă, dispozițiile art.1 din proiect. Astfel, art.12 prevede că legea „este emisă în aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr.236/2012”, deși, potrivit Constituției, o lege se **adoptă** de Parlament, ca autoritate legiuitoare, având ca temelie prevederile Legii fundamentale, și nu pe cele ale vreunui act juridic al Uniunii Europene.

11. În ceea ce privește **art.13**, prin natura prevederilor pe care le conține, recomandăm integrarea acestuia în cuprinsul Capitolului I – „Dispoziții generale”.

De asemenea, propunem eliminarea din text a sintagmei „din prezenta lege” ca superfluă.

dr. Dragoș ILIEȘCU

București
Nr.1279/18.11.2014

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Notă: v. De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească "definitivă și irevocabilă" sau, după caz, "irevocabilă" se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească "definitivă". În cuprinsul celorlalte acte normative în vigoare, sintagma "puterea de lucru judecat/puterea lucrului judecat" se înlocuiește cu sintagma "autoritatea de lucru judecat/autoritatea lucrului judecat". Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la "societatea comercială/societățile comerciale", după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- 1 promulgată prin D. nr. 392/2012 M. Of. nr. 365/30 mai 2012
 Decret privind promulgarea Legii pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
- 2 modificări prin O. U. G. nr. 44/2012 M. Of. nr. 606/23 aug. 2012 *modifică art. 81 alin. (1);
 abrogă art. 81 alin. (2)*
 Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
 aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012
- 3 modificări prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012 *aprobă O.U.G. nr. 44/2012*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2012 privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru completarea unor acte normative conexe
- 4 modificări prin O.U.G. nr. 4/2013 M. Of. nr. 68/31 ian. 2013 *modifică art. 81, art. 82*
 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
- 5 modificări prin L. nr. 2/2013 M. Of. nr. 89/12 feb. 2013 *abrogă art. 39 și art. 60*
 Lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
- 6 modificări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013 *aprobă O.U.G. nr. 4/2013 și modifică art. 82*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
- 7 modificări prin L. nr. 138/2014 M. Of. nr. 753/16 oct. 2014 *modifică art. 74;
 introduce art. 12_1-12_3*
 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe